

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.62/2024/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. február 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. október 1. napján kihirdetett Kb.III.4/2024/8. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. október 1. napján kihirdetett Kb.III.4/2024/8. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétségében [Btk. 239/B. § (1) bekezdés], ezért öt 180 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság az így kiszabott 270.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan büntetés helyett intézkedés alkalmazásáért, míg harmadlagosan enyhébb büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést.

[3] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben téves, részben hiányos. Az elsőfokú bíróság az ily módon tévesen megállapított tényállásból helytelen következtetést vont le és az ítélet indokolása is jogszabályi tévedésen alapul, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A védő az általa kifogásolt megalapozatlansági okok ismertetését követően arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy terhelt1 védekezése alaptalan, miközben a vádlott védekezését támasztotta alá tanúl rendőr zászlós tanú is, aki a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy a

vádolt a helyszíni intézkedés során közölte, hogy az intézkedés alá vont személyben a rendőrség tájékoztatásának következtében tudatosult az, hogy járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll, és tévesen feltételezte azt, hogy már vezethet. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem indokolta meg, hogy a vádlott által hivatkozott ténybeli tévedés miért nem állapítható meg, pusztán arra hivatkozott, hogy a szabálysértési hatóság határozatában konkrétan meg volt jelölve, hogy a vádlott számára igazoltan kézbesített határozat mikor emelkedik jogerőre, így az eltiltás tartama ezen naptól kezdődött, erről a vádlottnak tudomása volt. A vádlott a tévedésének alapos okát adta, elismerte, hogy gondatlanul járt el, amikor a járművezetéstől eltiltásról rendelkező határozatot átvette, mert azt egy másik borítékba tette bele, és nem jegyezte fel, hogy a határozatot mikor vette át és ez a gondatlansága vezetett ahhoz, hogy tévedett abban, hogy a vele szemben a szabálysértési hatóság által kiszabott járművezetéstől eltiltás már lejárt. A Btk. 239/B. § (1) bekezdésébe ütköző járművezetéstől eltiltás vétsége csak szándékosan követhető el. Az elkövetőnek tisztában kell lennie azzal, hogy a bíróság vele szemben járművezetéstől eltiltást alkalmazott. Tudatának át kell fognia azt, hogy járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll. Jelen ügyben azonban a vádlott nem volt tisztában azzal, hogy járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll. A járművet abban a téves feltevésben vezette, hogy a rendőrség, mint szabálysértési hatóság a ügyszám. számú határozatával kiszabott 4 hónap járművezetéstől eltiltás már letelt. A Btk. 20. § (3) bekezdése szerint a gondatlanságból származó tévedés esetén nem büntethető az elkövető, amennyiben a szándékos deliktumnak nincs gondatlan alakzata, a gondatlanságból származó tévedés büntetlen marad. Mindezek alapján a védő megállapíthatónak látta, hogy a vádlott védekezését cáfoló bizonyíték, amely alátámasztaná azt, hogy a vádlott szándékosan a vele szemben szabálysértési eljárásban kiszabott járművezetéstől eltiltást figyelmen kívül hagyva vezetett járművet, nem áll rendelkezésre, így a vádlott bűncselekményt nem követett el. A védő továbbá kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mind a nemét, mind a mértékét tekintve eltúlzott. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását meghatározó tényezőket részben tárta csak fel helyesen és azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem vette enyhítő körülményként figyelembe a jelentős időmúlást, amely egy egyszerű megítélésű ügyben a vádlottnak fel nem róható okból következett be, valamint azt, hogy a vádlott huzamosabb ideig állt a szolgálati viszony felfüggesztésének hatálya alatt. A büntetlen előéletű, egy gyermeket egyedül nevelő, özvegy családi állapotú, kiváló parancsnoki jellemzéssel rendelkező terhelttel szemben a pénzbüntetés eltúlzott. A fentiekre tekintettel indítványozta, hogy az Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy terheltet a járművezetéstől eltiltás vétsége miatt emelt vád alól büntethetőséget kizáró okból mentse fel, másodsorban, bűnösségének megállapítása esetén a vádlottal szemben próbára bocsátást alkalmazzon, harmadsorban pedig enyhébb pénzbüntetés – kevesebb napi tétel megállapításával – kiszabására tett indítványt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.833/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az általa megállapított történeti tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas és a másodfokú eljárásban irányadó. Hivatkozott arra is, hogy a katonai tanács indokolási kötelezettségének is eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat ítélete indokolásában ismertette és részletes, a logika szabályainak megfelelő magyarázatát adta annak, hogy a vádlott védekezésével szemben miért alapította a történeti tényállást a vádlott részbeni ténybeli beismerésére, az ismertetett tanúvallomásra, valamint az egyéb okiratokra. A tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott

elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és a bűnösségére, valamint a vádlott cselekményét is törvényesen minősítette. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta és azokat értékelve, helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával szabadságvesztés büntetés kiszabása helyett pénzbüntetés kiszabása is elegendő a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez. A kiszabott büntetés további enyhítése már nem szolgálna sem a generális, sem a speciálprevenციót, ezért álláspontja szerint a vádlotti és a védői fellebbezések a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek tartotta. A leírtak alapján az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta a Be. 605. § (1) bekezdése alapján.

[5] A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[6] A másodfokú katonai tanács előzményként megállapította, hogy a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészség az 5.Nyom.326/2023/19. számú vádiratában Terhelt1t a Btk. 239/B. § (1) bekezdésébe ütköző járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétségével vádolta. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. április 9. napján kelt Kbpk.III.4/2024/2. számú büntetővégzésével a Btk. 439/B. § (1) bekezdésébe ütköző járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége miatt 180 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A büntetővégzést az ügyészség tudomásul vette, míg a védő a törvényes határidőn belül tárgyalás tartása iránti kérelmet terjesztett elő.

[7] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott. Az ügyben az elsőfokú katonai tanács előkészítő ülést tartott, ahol büntetővégzését hatályon kívül helyezte. A vádlott a bűnösségét nem ismerte el, ezért a Be. 508. § a) pontja alapján az ügyet törvényesen tárgyalásra utalta, a tárgyalást nyomban kitűzte és meg is tartotta. A másodfokú katonai tanács a felülvizsgálat során azt is megállapította, hogy a törvényszék a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, a vádlott és a védő az eljárásban törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, és az eljárásban résztvevő vádlott figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[8] Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, aki tagadta a bűncselekmény elkövetését, hivatkozva arra, hogy gondatlanul járt el, mert a határozatban szereplő módon

számolta ki az eltiltás lejártát, azonban a határozatot rossz borítékba tette és az átvétel napját tévesen állapította meg. Az igazoltatás időpontjában azt gondolta, hogy már lejárt az eltiltás határideje. A törvényszék a vádlott védekezésének leellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében felolvasással tette a bizonyítás részévé a vádlott igazoltatását végző tanú rendőrszakszós tanúkihallgatási jegyzőkönyvét és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a rendőrség ügyszám. számú iratait. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minden releváns és figyelembe vehető bizonyítékot megvizsgált.

[9] Az elsőfokú katonai tanács ítéletének indokolásában részletesen és kellő alaposággal értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a tagadó vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért a szabálysértési ügy irataira, különösen a pénzbírságot kiszabó és közúti járművezetéstől eltöltő határozatra, valamint a kézbesítést igazoló tértivevényre alapította.

[10] Az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete [9]-[16] bekezdésében, és mérlegeléssel ítélete [5]-[7] bekezdésében terhelő történeti tényállást állapított meg.

[11] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

[12] A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[13] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, további bizonyítási indítványt nem tett, ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összehatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék e kötelezettségének eleget tett, ezért a tényállást illetően a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú katonai tanács ítélete indokolásában helytállóan állapította meg, hogy a vádlott

azon védekezése, amely a ténybeli tévedésen alapul, nem foghat helyt, a tévedést, mint büntethetőséget kizáró okot megállapítani nem lehet. A vádlott a járművezetéstől őt eltiltó szabálysértési határozatot átvette, annak tartalmát megismerte, tudatában volt annak is, hogy az eltiltást a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani és a határozat tartalmazta azt is, hogy az a kézhezvételétől számított 9. napon emelkedik jogerőre. Az, hogy a vádlott ezen adatok tudatában később elszámolta magát, illetve az alakult ki a tudatában, hogy már lejárt az eltiltása, az anyagi törvény szerinti büntethetőségi okot, a tévedést semmiképpen sem alapozhatja meg. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az eljáró szabálysértési hatóság törvénysértő hallgatása – nem közölték a vádlottal a határozatuk jogerőre emelkedésének napját – nincs érdemi összefüggésben a vádlott felróható magatartásával.

[14] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

[15] E közlekedési bűncselekményt az követi el, aki a járművezetéstől eltiltás hatálya alatt annak érvényesülési körébe tartozó járművet vezet. A vádlott azzal a magatartásával, hogy 2023. július 3-án az esti órákban a tulajdonát képező személygépkocsival Kaposvár belterületén úgy közlekedett, hogy általa tudottan járművezetéstől eltiltás hatálya alatt állt, megvalósította a Btk. 239/B. § (1) bekezdésébe ütköző járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétségének törvényi tényállási elemeit.

[16] A vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére irányuló indítványa nem megalapozott.

[17] A törvényszék ítélete [18] bekezdésében helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Helyesen ismerte fel, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe kerülő vádlottal szemben szükséges és egyben elégséges is a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerint pénzbüntetés kiszabása. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott 180 napi tételszám megfelelően tükrözi az elkövetett bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát, míg az egy napi tétel összegeként a törvényi minimumhoz közelítően megállapított 1500 forint is megfelelően igazodik a vádlott vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaihoz, a valós anyagi teherbíró képességéhez. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az így kiszabott büntetés szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok maradéktalan elérését, ezért a vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[18] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet – annak helyes indokai alapján – teljeskörűen helybenhagyta.

[19] A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 605. § (1), (2) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2025. február 5.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.III.4/2024/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.62/2024/6. számú végzése folytán 2025. február 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. február 5.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..